

การศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรอยุธยา ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

พิพัฒนพร จันทพันธ์

สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Corresponding author email: Std.64121100106@ubru.ac.th

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
บทความวิจัย	การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรอยุธยา ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย ตัวอย่างที่ใช้ทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล จำนวน 18 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ
คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้; วิชาประวัติศาสตร์; พัฒนาการอาณาจักรอยุธยา; การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย	ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบเรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการสอนโดยจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 42.22 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.67 คิดเป็นร้อยละ 86.67 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และ 2) ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้ทำแบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการสอนโดยจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 42.22 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.67 คิดเป็นร้อยละ 86.67 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

วันที่รับบทความ: 14 เมษายน 2568
วันที่แก้ไข: 20 สิงหาคม 2568
วันที่ตอบรับตีพิมพ์: 20 สิงหาคม 2568

A study of learning outcomes of history subject on the development of the Ayutthaya Kingdom through learning management based on the Kaye concept of Prathom Suksa 5 Students, Muang Ubon School, Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1

Phipatthanapon Janthapan

Department of Social Studies, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University
Corresponding author email: Std.64121100106@ubru.ac.th

ARTICLE INFO	ABSTRACT
<p><i>Research article</i></p> <p>Keywords: <i>Learning outcomes; History; Development of the Ayutthaya Kingdom; Learning management according to the Kaye concept</i></p> <p><i>Received: 14 April 2025</i> <i>Revised: 20 August 2025</i> <i>Accepted: 20 August 2025</i></p>	<p>This research aims to develop learning outcomes and compare learning outcomes of the History course on the development of the Ayutthaya Kingdom by organizing learning according to the Ka Yae concept. The sample used in the experiment was 18 Grade 5 students of Muang Ubon School by purposive sampling. The research instruments consisted of 1. Learning management plans and tests. The statistics used in the research were mean and percentage. The research results found that 1) The achievement from the test on the development of the Ayutthaya Kingdom before and after learning when being taught by organizing learning according to the Ka Yae concept found that the students had higher average scores. The average score before learning was 4.22 or 42.22 percent and the average score after learning was 8.67 or 86.67 percent, indicating that the students had higher learning scores after learning than before learning and passed the criteria for having learning achievement of not less than 70 percent. 2) The comparative results of the learning achievement of students who took the test on the development of the Ayutthaya Kingdom before and after learning when being taught by organizing learning according to the Ka Yae concept found that the students had higher average scores. The average score before learning was 4.22, accounting for 42.22 percent, and the average score after learning was 8.67, accounting for 86.67 percent, indicating that students had higher learning scores after learning than before learning and passed the criteria of having learning achievement of not less than 70 percent.</p>

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 รวมทั้ง พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการตามปี พ.ศ.2546 และ กฎกระทรวง ได้มีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับพัฒนาการศึกษาในช่วงเวลา 20 ปี โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรับรู้ เข้าใจ ยอมรับ และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ เพราะสภาวะการณ์และบริบทแวดล้อมปัจจุบันมีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงสู่ความก้าวหน้าสู่ศตวรรษที่ 21 ทั่วโลกเผชิญกับความท้าทายและพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระที่มุ่งให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ และทักษะเฉพาะด้าน ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมควบคู่กับความรู้ เกิดทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ในการจัดการเรียนรู้ได้แบ่ง ออกเป็น 5 สาระคือ 1 ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม 2 หน้าที่พลเมือง 3 เศรษฐศาสตร์ 4 ประวัติศาสตร์ 5 ภูมิศาสตร์ซึ่งได้ให้ ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการ (2551) โดยเฉพาะในสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม เป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การพัฒนาตนเองและสังคม จุดมุ่งหมาย 2 การศึกษาศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้เกิดแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา และมีเจตคติที่ดีต่อศาสนาซึ่งเป็น ศาสนาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ประวัติศาสตร์ถือเป็นวิชาที่สำคัญในกลุ่มสาระสังคมศึกษาฯ นับได้ว่าเป็นศาสตร์สำคัญที่ควรปลูกฝังให้แก่เยาวชนของชาติ ดังที่เฉลิม มลิลา นิติเชตต์ปริษา (2559) แสดงความเห็นไว้ว่า ประวัติศาสตร์เป็นประมวลความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวของมนุษย์ที่ก่อกำเนิดวิวัฒนาการและแปรเปลี่ยนปรับปรุงมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยอิงอาศัยหลักฐานประกอบกับการสังเคราะห์ ประวัติศาสตร์จึงเสมือนชุมทรัพย์แห่งความรู้ที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ไว้ และคนรุ่นต่อมาได้สืบสืบทอด รวบรวม จัดระเบียบ และจัดบันทึกไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นมรดกแก่อนุชน ประสบการณ์ในอดีตได้สร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างมีระเบียบแบบแผนและนำไปใช้ไปในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ผลผลิตของปัจจุบันคืออนาคต ดังคำกล่าวของ เนรูห์ได้กล่าวไว้ว่า “ศึกษาอดีต เพื่อรู้ ปัจจุบัน เข้าใจปัจจุบัน เพื่อหยั่งการอนาคต”

วิชาประวัติศาสตร์ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พัฒนาการของอดีต ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามเหตุและปัจจัยต่าง เป็นบทเรียนสอนให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดซ้ำอีก ทำให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของ

ภูมิปัญญา อารยธรรม ที่บรรพชนได้สั่งสมสืบทอดกันมา ผู้คนในสังคมจึงให้ความสำคัญกับวิชาประวัติศาสตร์ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ให้เกิดสำนึกรักชาติ ฝึกการคิดใคร่ครวญ ตั้งคำถาม และซื่อสัตย์ต่อหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ดังวินัย พงศ์ศรีเพียรกล่าวไว้ว่า ประวัติศาสตร์วิชาสร้างนักคิดและปัญญาชน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558)

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะสาระวิชาประวัติศาสตร์ ครูผู้สอนมักจะสอนแบบบรรยาย มีเนื้อหาวิชาที่ซ้ำซ้อนเข้าใจยาก และเน้นครูเป็นศูนย์กลางมากกว่าการฝากให้ผู้เรียนได้พูดและได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ขาดทักษะการสื่อสาร และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง จึงส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะใฝ่เรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นตามเป้าหมายของหลักสูตรจึงส่งผลให้การเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียนมากขึ้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพด้านกระบวนการแสวงหาความรู้การคิด และการ แก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ แนวทางในการจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนให้กับ นักเรียน โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น มีความตั้งใจและผูกพันกับสิ่งที่ลงมือกระทำ สอนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ยึดเนื้อหาตามเอกสารประกอบการเรียนในหนังสือเรียน และทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรอยุธยา ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรอยุธยา ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่

สมมติฐานการวิจัย

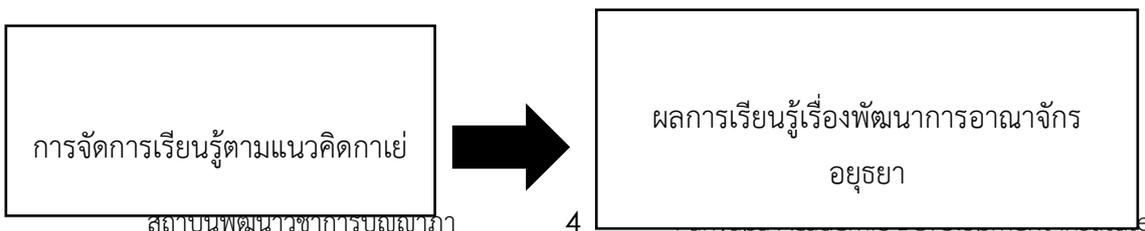
1. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ที่ดีขึ้น

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อประมวลความคิดรวบยอดของงานการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

พัฒนาการอาณาจักรอยุธยา

2. ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

3. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล โดยการสุ่มแบบเจาะจง

จำนวน 18 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล โดยการสุ่มแบบเจาะจง

จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา

2. แบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนและวิธีการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา โดยมีขั้นตอนการสร้างแผนจัดการเรียนรู้

ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2 ศึกษารายละเอียดด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา จำนวน 1 แผน

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา ไปทดลองหาคุณภาพพร้อมกับ

เครื่องมืออื่น ๆ

1.5 ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม

ทดลอง

2. แบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบชนิดเลือกตอบจำนวน 10 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลักสูตรคู่มือการวัดผลประเมินผล

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา การจัดสาระการเรียนรู้ โครงสร้างการจัดสาระการเรียนรู้

2.4 นำข้อมูลที่ศึกษาไว้มาออกแบบแบบทดสอบทางการเรียน เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา โดยแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่ออกแบบไว้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรง และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีของความสอดคล้อง (IOC) มาใช้เป็นแบบทดสอบในการทดสอบทางการเรียน

2.6 นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพไปใช้ทดลองกับกลุ่มทดลองจริง

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการวางแผนและดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การจัดเตรียมโครงการวิจัย เพื่อให้เกิดระบบการดำเนินการตามโครงการอย่างเป็นขั้นตอน โดยศึกษาเอกสาร ตำรา ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้าง พัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ แล้วนำกลับมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองอุบล โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 18 คน

4. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและผู้เชี่ยวชาญนำมาวิเคราะห์ สรุปผลและนำเสนอผลการวิจัย โดยจัดทำเป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาและเก็บข้อมูลเพื่อเข้าพบและชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัย

2. ผู้วิจัยชี้แจงให้ทราบถึงรายละเอียดที่สำคัญ เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ประเมินความสามารถก่อนเรียน (Pre - test) โดยใช้แบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา

4. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
5. เมื่อดำเนินการสอนครบแล้วประเมินความสามารถหลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบทดสอบเรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิจัย

ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรอยุธยา ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบเรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการสอนโดยจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 42.22 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.67 คิดเป็นร้อยละ 86.67 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้ทำแบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการสอนโดยจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 42.22 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.67 คิดเป็นร้อยละ 86.67 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรอยุธยา ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 42.22 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.67 คิดเป็นร้อยละ 86.67 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยรัตน์ ต้นสกุล และคณะ (2563) ที่ระบุว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของศุภวารณ ชัยลังกา เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท และ ศิวภรณ์ สองแสน (2560) เกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ ที่ระบุว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.25) และมีความเห็นต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ว่า เป็นสิ่งที่ดีที่เรียนสนุก ใช้ประโยชน์ได้จริง ทำให้มีความรู้ อ่านออก เขียนได้ เรียงประโยคเป็น ได้ความคิดใหม่ๆ จากการทำกิจกรรม และได้มีการทำงานร่วมกันกับเพื่อนด้วย

เมื่อพิจารณาผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้ทำแบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการสอนโดยจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 42.22 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.67 คิดเป็นร้อยละ 86.67 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมพกา กิ่งก้าน และ อรุณช ลิ้มตศิริ (2567) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยสระบุรีโดยใช้สื่อมัลติมีเดียและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ไปบูรณาการกับรายวิชาต่างๆ
2. ครูผู้สอนควรสังเกตและคอยให้คำชี้แนะนักเรียนในกรณีที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. กรุงเทพมหานคร.
- จตุพร ดวงศรี. (2564). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแผนผังความคิด เรื่องอยุธยาและธนบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- เฉลิม มลิลลา นิติเขตต์ปรีชา. (2559). *เทคนิควิธีการสอนประวัติศาสตร์*. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ชัยรัตน์ ต้นสกุล และคณะ. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรอยุธยา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิจัยธรรมศึกษา*, 3(1), 27-35.
- ทศนา แคมมณี. (2542). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 18). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดินันท์ อุปรมย์. (2542). *จิตวิทยาของฟรอยด์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา*. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปิยราชภูมิ บุญวิเศษ. (2560). *ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์ไทยสมัยอยุธยา ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 รายวิชา ประวัติศาสตร์ชาติไทย ด้วยชุดแบบฝึกทักษะ*. วิทยาลัยเทคโนโลยีพระรามหก.
- พิมพ์กา กิ่งก้าน, อรณัฐ ลิมตศิริ. (2567). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สระบุรี โดยใช้สื่อมัลติมีเดียและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*, 9(1), 187-200.
- ไพศาล หวังพานิช. (2533). *การวัดผลการศึกษา*. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สุวีริยาสาสน์.
- ศุภาวรรณ ชัยลังกา, เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท, และ ศิวภรณ์ สองแสน. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 10(1), 25-34
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). *คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- อารมณ สนานภู. (2539). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย*. ราชบัณฑิตยสถาน.